

Poëzieweek

2GRLAa

Gedichtendag is ieder jaar op de laatste donderdag van januari hét poëziefest van Vlaanderen en Nederland. Poëziefhebbers organiseren die dag een grote verscheidenheid aan eigen poëzieactiviteiten en ook de media klinken die dag een stuk poëtischer. Sinds 2013 gaat met Gedichtendag de Poëzieweek van start. Voor de enorme hoeveelheid optredens, publicaties, poëzieprijzen, -programma's en -activiteiten is één dag inmiddels veel te kort! Helaas was dat dit jaar veel minder o.w.v. het coronavirus. Anderzijds inspireerde dit de organisatie bij de keuze van het poëziethema voor dit jaar: 'samen'. Poëzie verbindt en voedt ons, inspireert en brengt ons *samen*. In deze moeilijke tijden is dat cruciaal.

De leerlingen van 2GRLA a gingen met dit thema aan de slag en schreven zelf een gedicht. Sommigen schreven over hun ervaring tijdens deze rare periode, anderen durfden al eens vooruit te blikken en droomden over leven in een tijd na het coronavirus.

**#DichterBijMij
#Onbehagen
#Vastberaden**

Ik steek mijn vingers in het
stopcontact, maar een
kortsluiting komt er niet aan.

Alleen op die vreselijke
momenten , gaat het licht niet
meer aan.

Als ik s'morgens opsta,
maak ik me klaar.
Maar dat mijn hart niet
ontwaakt is, voel ik niet meer
aan.

Leven zonder een stel
hersenen is natuurlijk raar.
Maar leven zonder dat je hart
ontwaken kan , voelt veel erger
aan.

Mijn tranen rollen niet meer
uit mijn ogen, ze blijven
gewoon waterig staan.
Maar dat mijn keel gesmoord
klinkt , geeft mijn lijden aan.

Maar, maar , maar.

Maar dit is maar een gevoel.
Dus schreeuw
lach
huil.

Voordat je niets meer voelt.

Heb gevoel, gevoeld en tot slot
gevoelens.

Beeckman Lode
2GrLaA

**In deze koude en
kille dagen wouden we dat
we elkaar wat meer zagen.**

**We willen ook wat meer
warmte en gezelligheid nu
corona ons van elkaar
scheidt.**

**Helaas zitten we vast tussen
vier muren met burens die
vierentwintig op zeven naar
ons zitten te gluren.**

#DichterBijMij

#Poëzie

#poëzieweek

A full moon is positioned in the upper right corner of the image, set against a dark, starry night sky. The moon's surface shows various craters and dark spots. The stars are scattered throughout the background, with some appearing as bright points of light and others as faint, blue-tinted specks.

DE ZON
GAAT UIT

DE
STERREN
AAN

SAMEN
GEVEN ZE
LICHT

NET
GENOEG
OM DOOR
TE GAAN

Linde Fosselle
2GRLAa

#DichterBijMij
#SamenIsNietAlleen
#WeZullenDoorgaan

SAMEN

*Samen vrij, samen wild
wij zijn wij en jij gilt
Samen blij, samen sip
ik bijt op m'n lip
De zon doet ons dromen
van eekhoorns in de bomen
Het is winter
we rollen drie bollen sneeuw
het wordt de sneeuwpop van de
eeuw*

Hayley Hancock

2GRLAa

#DichterBijMij #Samen #GezelligMaarKoud

Weer eens thuis, huis
Weer eens samen, amen

Weer eens op elkaar geperst als
sardientjes in een blik

Laat me even alleen zei ik en verdween

#DICHTERBIJMIJ
#WEERALSAMEN#FRUSTRATIE

Samen

*2020 was een verloren jaar
toen hij langskwam
want hij legde de wereld lam
mensen waren samen alleen
of alleen samen
alleen spelen en samen vervelen*

#2021
#samentegencorona
#Dichterbijmij

Tiago Vm

A person with long hair, wearing a dark t-shirt and light shorts, stands in a field of tall grass with their arms outstretched. The background shows a sunset over a town, with the sun low on the horizon, creating a warm, golden glow and lens flare effects.

SAMEN WORDT DE VERVELING VERDREVEN
WORDEN VROLIJKHEDEN AANBEDEN
VERGEET DIE QUARANTAINÉ
OMHELST ELKAAR ZONDER GÊNE
JIJ EN IK OMARMEN HET LEVEN
SAMEN DOEN WE CORONA BEVEN

Louis Quintijn
2GRLAa

#DichterBijMij #OmarmHetLeven #SamenSterk

Anti-Valentine's Day Competition

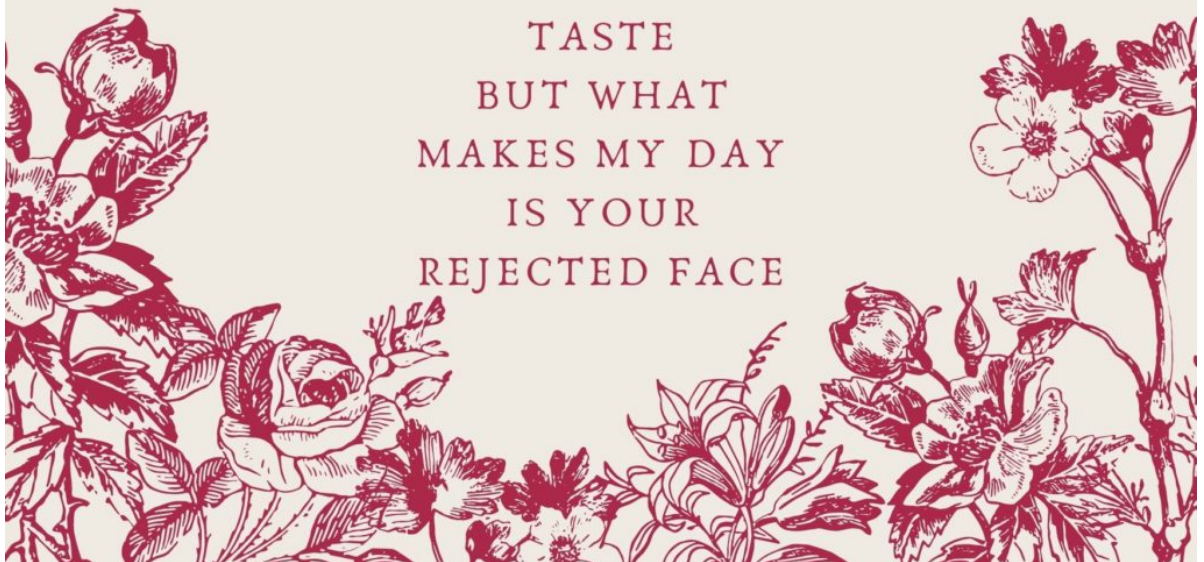
Valentijn in uw kot vraagt om een speciale editie tijdens de les Engels. Enkele klassen van het tweede en derde jaar konden meedoen aan de Anti-Valentine's Day Competition. De leerlingen konden bij mevrouw Flanagan één of meerdere gedichten schrijven in het Engels waarbij ze Valentijn/een dag in het teken van (melige) liefde mochten "hekelen". Wat volgt is een selectie van de inzendingen die we hebben ontvangen.

Een vleugje humor, een sarcastische noot ... het kan allemaal.

ON THIS SPECIAL DAY
I REALLY FEEL GRAY
YOU ASK ME: "WHAT'S THE MATTER?"
I ANSWER: "GO AWAY, THE FARTHER, THE BETTER!"

WITHERED
FLOWERS
AND
CHOCOLATES
WITH A CHEAP
TASTE
BUT WHAT
MAKES MY DAY
IS YOUR
REJECTED FACE

I LOVE VALENTINE'S DAY
BUT NO, NOT IN THAT WAY
I DON'T HAVE TO SHARE MY CHOCOLATE WITH NO
BAE.

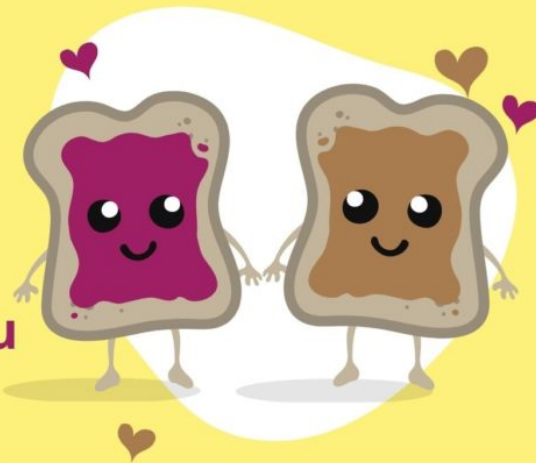
*Urghh, not Valentine again
It's making me mad as a wet hen
There is a pandemic and you want to talk about love ?!
Love makes blind, that's why I'm avoiding it
I already can't breath with my mask on !
I'm not trying to lose my sight and my breath !
Let's just focus on surviving 2021. I think that's already intense
And let us try it with all our common sense !*

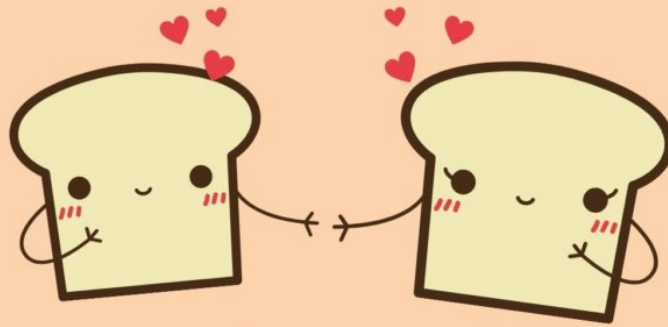

I can't avoid seeing hearts in the street
making me desperate,
looking for someone to meet,
It hurts so bad, the craving is so strong
I wish Valentin's Day would be long gone
I see adults buying cheesy
and way overpriced presents
As if they were adolescents
As if one day could mend all the wrong
Oh, if only I would belong

I'm a
boy
You're
a girl
I don't
even like you
You're
just my toy

Love, live, let her go
F*ck that, hold her close
Do I get high off her love?
Or just a perky overdose
All of those options are tempting
Still wish we were never ending

'Not this year Cupid'

This year Cupid is in quarantine,
I know it's unseen...
It's for everyone's safety,
cause all those cheesy love-songs aren't
spreading any positivity.

*Roses
are red
Violets are blue
I sleep well at night
Cause I'm not thinking of you*

A black and white photograph showing two hands clasped together in a firm grip. The hands are wearing dark, ribbed sleeves. The background is a blurred, textured surface, possibly grass or a field. Overlaid on the image is a poem in a white, serif font.

*You
became another legend
Just
a story to be told
And
my hand felt lost and
empty
Without
yours there to hold*